

Zondag 7 april

Lezing: Lucas 24: 13 - 45

Verkondiging

Niet alleen die twee Emmaüsgangers zijn in de war maar ook Lucas want hoe komt hij erbij..... Emmaüs, 60 stadie van Jeruzalem; dat is ongeveer 10 kilometer terwijl in werkelijkheid de afstand meer dan 40 kilometer is. Die Emmaüsgangers lopen een marathon.

Sterker nog 2 keer want ze gaan dezelfde dag terug. Dat is haast niet te doen.

Vergist Lukas zich in de afstand of moesten de mannen misschien naar een ander dorp? Nee... beslist niet.

Lucas wil persé dat ze naar Emmaüs gaan want dat is de garnizoensplaats van de Romeinen. Hier zijn de Romeinen volledig de baas en Emmaüs staat dan ook symbool voor: capitulatie, pessimisme, moedeloosheid, wanhoop.

“Op weg zijn naar Emmaüs” is een joods gezegde;

Het betekent dat je de strijd opgeeft, het kopje laat hangen, de harp aan de wilgen hangt, de pijp aan Maarten geeft, je hoop laat varen.

Wie op weg is naar Emmaüs, keert Jeru-shalom, stad van hoop en vrede, de rug toe.

Jeruzalem en Emmaüs liggen mijlenver uit elkaar, letterlijk én figuurlijk.

Het is de grote afstand tussen hoop en wanhoop, moed en moedeloosheid, opstaan en het erbij laten zitten;

het is het verschil tussen leven en dood.

.....

Twee leerlingen van Jezus zijn op weg naar Emmaüs

Gaandeweg begraven ze hun dromen, hun hoop, zand er over.

Maar dan ineens is daar die vreemdeling die met hen meeloopt, náár Emmaüs en dóór de schriften.

Dit meelopen doet de beide mannen goed

maar het wil niet zeggen dat ze onmiddellijk kunnen opstaan en omkeren

Nee... ze zijn nog steeds op weg naar Emmaüs.

En dat is nou het mooie...

Jezus blijft met hen meegaan, de hele lange moedeloze weg.

Dat is pastoraat: Met anderen begaan zijn in hun wanhoop, hun moedeloosheid, hun lijden.

Gemeente-zijn is: met de ander meelopen, zelfs al ben je van mening dat die ander de verkeerde kant opgaat.

Nee... begrijp me goed:

Meelopen is niet klakkeloos in alles meegaan want Jezus stelt kritische vragen en gaat zeker niet mee in hun moedeloosheid.

Welnee... meelopen is: oog en oor hebben voor wie vastgelopen zijn zonder te capituleren voor hun pessimisme.

Het is te hopen dat wij meelopers zijn die niet meegaan in de onvrede van onze tijd
maar daar tegen in verzet komen.

Je mag verwachten dat wij, net als de Levende, als de dood zijn voor doodoeners zoals:
Wat kan ik er aan doen?

Het zal mijn tijd wel duren,
alleen als anderen meedoen, dan ik misschien ook.

Je mag er toch van uit gaan dat wij, met de Opgestane, hier tegen opstaan ?

Intussen zijn de 3 mannen bij het dorp aangekomen.

Hé, er is iets veranderd want het dorp maakt geen naam meer;
dat is een goed teken maar ze zijn er nog niet want ze zien nog steeds niet
wie deze 3e man van de 3e dag is.

En dus is het te hopen dat ze Hem, die doet alsof Hij verder wil reizen, niet laten gaan.

“Als je niet wilt dat Hij je deur voorbij gaat,

moet je Hem vragen binnen te komen, want Hij dringt zich niet aan je op.”

En gelukkig... dat doen ze: “Blijf bij ons want de avond valt”

“En het geschiede” zegt Lucas “dat Hij bij de maaltijd het brood nam,
de zegen uitsprak, het brak en het aan hen gaf”.

Toen herkenden ze Hem.

Christus wordt herkend in brood en wijn, tot op de dag van vandaag.

Toen gingen hen de ogen open;

ze stonden op en gingen terug naar Jeruzalem.

Een opstandingsverhaal is het...

We hadden het kunnen weten want die 60 stadië is geen vergissing
maar zorgvuldig door Lucas gecomponeerd.

60 is namelijk, in de bijbelse getsymboliek, het getal van de slang....

nee, niet de slang als symbool van het kwaad, maar als teken van nieuw leven.

Een slang immers, stroopt zijn oude vel af en kruipt in een nieuwe huid.

Daarom zien we haar, als teken van nieuw leven, nog steeds in het esculaap van de dokter.

Die 60 stadië laten zien hoe mensen op weg naar Emmaüs, de Levende ontmoeten
en het oude leven achter zich laten;

hoe vastgelopen mensen opgewekt opstaan en omkeren:

weg uit de wanhoop, de moedeloosheid, de onvrede en ontevredenheid.

Het is de weg van goedheid is sterker dan slechtheid,

liefde sterker dan haat.

Het is de weg van hoop en leven.

Op deze weg gaat de Opgestane ons voor en hopelijk kunnen wij Hem volgen

amen